

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem Mgr. Jiřím Gottwaldem v právní věci žalobce **M. K.**, v řízení zastoupeného JUDr. Václavem Stříbným, advokátem se sídlem Opava, Ostrožná 40, proti žalovanému **Generálnímu ředitelství cel** se sídlem Praha 1, Lazarská 7, o žalobě proti rozhodnutí Celního ředitelství Ostrava ze dne 16.12.2011 č.j.X, ve věci přestupku,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Celního ředitelství v Ostravě ze dne 16.12.2011 č.j. X se **zrušuje** a věc se **vrací** žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 8.808,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Václava Stříbného, advokáta se sídlem Opava, Ostrožná 40.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí Celního ředitelství Ostrava, kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Celního úřadu Opava ze dne 3.10.2011 č.j. X, jímž byl žalobce shledán vinným, že v garáži umístěné na pozemku parc. č. X v k.ú. Opava-Předměstí skladoval neznačené lihoviny, jak bylo zjištěno při prohlídce dne

3.12.2010, čímž se dopustil přestupku dle § 20 odst. 1 písm. a) zák. č. 676/2004 Sb., o povinném značení lihu a o změně zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o povinném značení lihu“), za což mu byla uložena pokuta ve výši 110.000,- Kč a povinnost k náhradě nákladů řízení ve výši 1.000,- Kč.

Namítá, že správními orgány mu nebyla způsobem nevzbuzujícím důvodné pochybnosti prokázána vina.

Žalovaná navrhuje zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že v předmětné garáži byla dne 3.12.2010 provedena prohlídka, při níž byly v této garáži zajištěny lihové výrobky, které nebyly opatřeny povinným značením. Nato Celní ředitelství Ostrava dne 3.12.2010 dalo Policii ČR návrh na zahájení trestního stíhání. Dne 18.6.2010 byly zahájeny úkony trestního řízení podle § 158 odst. 3 zák. č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestního řádu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „tr.ř.“). Aniž by žalobci bylo kdy Policií ČR zahájeno trestní stíhání, Policie ČR věc dne 30.6.2011 odevzdala podle § 159a odst. 1 písm. a) tr.ř. Celnímu úřadu Opava. Ze spisu se nepodává, že by byl žalobce Policií ČR kdy o úkonech před zahájením trestního stíhání vedených proti jeho osobě informován. Celní úřad Opava následně 3.8.2011 žalobci doručil oznámení o zahájení řízení o přestupku a po jednání konaném dne 31.8.2011 vydal 3.10.2011 rozhodnutí, jímž shledal žalobce vinného předmětným přestupkem. O odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí bylo rozhodnuto Celním ředitelstvím Ostrava napadeným rozhodnutím, které bylo žalobci doručeno 5.12.2011.

Celní ředitelství v Ostravě v napadeném rozhodnutí zaujalo m.j. i názor, že odpovědnost za přestupek dosud nezanikla, když do běhu lhůty, po jejímž uplynutí nelze přestupek projednat, se nezapočítává doba, po kterou se pro týž skutek vedlo trestní řízení [§ 20 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“)]. Odkazuje v tomto směru na dobu od 28.6.2011 (kdy věc žalobce byla vyloučena ze společného řízení v trestní věci „*BITTALA a spol.*“) do 30.6.2011 (odevzdání věci Celnímu úřadu Opava).

Krajský soud se – před projednáním žalobních bodů – musel z úřední povinnosti zabývat otázkou, zda odpovědnost žalobce za přestupek nezanikla (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15.12.2005 č.j. 3 As 57/2004-39, Sb. NSS č. 845/2006, www.nssoud.cz).

Podle § 20 odst. 1 zákona o přestupcích přestupek nelze projednat, uplynul-li od jeho spáchání jeden rok; nelze jej též projednat, popřípadě uloženou sankci nebo její zbytek vykonat, vztahuje-li se na přestupek amnestie.

Podle § 20 odst. 2 zákona o přestupcích do běhu lhůty podle odstavce 1 se nezapočítává doba, po kterou se pro tentýž skutek vedlo trestní řízení podle zvláštního právního předpisu.

Ustálená judikatura soudů rozhodujících ve správním soudnictví, se kterou se podepsaný soud ztotožňuje a neshledal důvody se od ní odchýlit, dospěla k závěru, že aby došlo ke stavění lhůty pro projednání přestupku, musí být nedovoleně jednající osoba informována o tom, že je vůči ní trestní řízení vedeno, zpravidla usnesením o zahájení trestního stíhání (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15.6.2007 č.j. 4 As 28/2006-63, www.nssoud.cz).

Žádná taková informovanost žalobce však z obsahu správního spisu nevyplývá, proto soud konstatuje, že trval-li vytýkaný skutek do 3.12.2010 a napadené rozhodnutí nabylo právní moci dne 5.12.2011, stalo se tak až po prekluzi práva přestupek projednat.

Na uvedený závěr nemá vliv, že konec lhůty k projednání přestupku (3.12.2011) připadl na sobotu, neboť ust. § 40 odst. 1 písm. b) zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, prodlužující lhůtu, jejíž konec připadl na sobotu, do následujícího pracovního dne, se vztahuje jen na lhůty určené k úkonu účastníka, nikoli k úkonu správního orgánu, jak vyplývá ze vztahu § 40 k § 39 správního řádu. Obdobné ustanovení pro úkony správního orgánu pak správní řád, zákon o přestupcích ani zákon o povinném značení lihu neobsahuje.

Krajský soud – aniž by se mohl zabývat žalobními body – tedy napadené rozhodnutí pro prekluzi práva přestupek projednat (§ 20 odst. 1 zákona o přestupcích) podle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. zrušil a věc podle § 78 odst. 4 s.ř.s. vrátil žalovanému k dalšímu řízení, ve kterém jsou správní orgány vázány právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z procesního úspěchu žalobce ve sporu, kdy žalobci tak dle § 60 odst. 1 s.ř.s. vzniklo vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce tvoří:

- a) zaplacený soudní poplatek 3.000,- Kč
- b) náklady právního zastoupení advokátem
 - α) odměna advokáta za zastupování v řízení ve výši 2.100,- Kč bez DPH / / úkon při těchto poskytnutých úkonech právní služby:
 - 1) příprava a převzetí věci
 - 2) sepis žaloby § 7, § 9 odst. 3 písm. f) 4.200,- Kč
vyhl. č. 177/1996 Sb.
 - β) paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300,- Kč bez DPH / / úkon při úkonech právní pomoci vypočtených pod písm. α) § 13 odst. 3
vyhl. č. 177/1996 Sb. 600,- Kč

γ) DPH 21% z částek uvedených
pod písm. α) - β)

1.008,- Kč

Celkem

8.808,- Kč

Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení tuto částku, a to dle § 64 s.ř.s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen o.s.ř.) k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a o.s.ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 11. června 2013

Mgr. Jiří Gottwald
samosoudce